

عنوان مقاله:

نقش عکاسی مستند اجتماعی در آگاهی بخشی اجتماعی (با مطالعه عکس‌های ابوالفضل نسائی در حادثه اسیدپاشی)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و پنجمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

زینب سادات میرصالحی - مدرس دانشکده مائدۀ شهرستان گرگان، گروه هنر، رشته عکاسی

خلاصه مقاله:

خشنوت اسیدی یک بدیده جهانی است که به نزد، مذهب یا مکان جغرافیایی خاصی محدود نمی‌شود. در این راستا بررسی راهکارهای موجود جهت معرفی رسانه عکاسی به عنوان عاملی آگاهی بخش در سطح جامعه هدف اصلی تحقیق است. تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر روش اجراء، توصیفی تحلیل می‌باشد. نتایج نشان داد که با توجه به اینکه در فرایند مواجهه با ابعاد گوناگون اسیدپاشی یعنی بیماری و معلولیت بزه دیدگی علاوه بر قربانیان، افراد و سازمانهای دیگری نیز نقش مهمی بازی می‌کنند. در این تحقیق مجموعه کارهای ابوالفضل نسائی به عنوان اولین کسی که در حوزه مستند اجتماعی در زمینه قربانیان اسیدپاشی در حال فعالیت می‌باشد. بررسی شد. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که رسالت عکاسی به عنوان یک رسانه ایجاد میکند که با انتشار تصاویر در بالا بردن سطح آگاهی عمومی نسبت به آسیب‌های اجتماعی موثر باشد. هرچند انتشار تصاویر از هر نوع خشنوت ممکن است منجر به ایجاد حس نالمنی اجتماعی شود اما رعایت جنبه‌های واقعیت‌گرایی و مستندگونه عکاسی و عدم تمایل به بزرگنمایی و اغراق می‌تواند به گسترش آگاهی و پیشگیری از جرم کمک کند. ابوالفضل نسائی با انتشار تصاویر از حادثه اسیدپاشی به شکل‌گیری جریان‌های حمایتی در امور حقوقی و جزایی از طرف دولت و اطلاع کمک کرد. بعد از آقای نسائی، عکاسان دیگری هم در این حوزه وارد شدند و همین امر موجب شد تا موضوع خیلی جلوه مهم‌تری پیدا کند و رسانه هم موجب بولد شدن آن شد و حتی NGO‌هایی تشکیل شد و موجب شد که افراد زیادی با قربانیان ارتباط برقرار کنند و طی یک دهه گذشته بیشتر دیده شد و دیگر این موضوع از صفحه حوادث روزنامه خارج شد. بنابراین حضور یک عکاس در کنار این قربانیان می‌تواند به ترمیم روح آنها کمک شایانی کند.

کلمات کلیدی:

عکاسی، مستند اجتماعی، اسیدپاشی، ابوالفضل نسائی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1947969>

